

[Energiministeren]

år – det er det, der er særlig mulighed for at vurdere i øjeblikket – er, at dette behov så nogenlunde vil være sammenfaldende med den forventning, som forelå i forbindelse med indgåelsen af aftalen. Der er så vidt jeg kan se ikke nogen væsentlige forskydninger i det billede, som tegnede sig for et halvt års tid siden, da denne aftale blev indgået.

Jeg er ikke enig med hr. Jes Lunde i, at det absolut vil være fortjenestegivende for et statsligt selskab at gå ind i andre former for oliehandel end dem, vi i dag kender inden for DOFAS. Det marked, vi her arbejder med, er præget af meget hård konkurrence. Det tror jeg man nemt kan få bekræftet af dem, der er i stand til at vurdere markedsforholdene i øjeblikket. Derfor er forventningen om, at der her for statskassen skulle ligge en betydelig indtægtskilde, som ikke udnyttes, fordi vi holder selskabet væk fra at drive oliehandel i større omfang, efter min opfattelse ikke rigtig.

Om kulbrinteskatten kan jeg ikke her give eksakte oplysninger, men jeg ved, at der er et svar på vej i forbindelse med et spørgsmål fra folketingets energipolitiske udvalg, hvori skatteministeren oplyser om disse ting.

Fru Lone Dybkjær var i særlig grad inde på spørgsmålet om behovet for, at der er et sikret flertal for de langtrækkende beslutninger, som skal tages. Jeg er meget enig i, at et sådant behov findes, og at vi må prøve at opfylde det.

Hr. Tinning var inde på spørgsmålet om, at olieselskaberne kunne være tilbageholdende – han citerede her redegørelsen – i tilfælde af, at man fra et statsligt selskabs side ville deltage i operatørrollen. Jeg har i en replik til en tidligere deltager i debatten her givet udtryk for, at en sådan deltagelse på den ene og den anden måde har sin pris, der enten kan være kontant eller i form af en mindre statslig andel, end man ellers kunne opnå. Den må afvejes i forhold til de fordele, som også ligger i et sådant engagement.

Hr. Steffensen spurgte direkte om eksportmuligheder til Sverige. I den forbindelse vil jeg nævne, at den omstændighed, at man i Sverige tilsyneladende sigter på ikke at realisere en tidligere plan om at forbinde Sverige og Finland med en naturgasledning, ikke nødvendigvis stiller det svenske marked anderledes i forhold til import af gas, end det i forvejen var. Det er jo sådan, at Sverige har

ret til at transmittere gas gennem Danmark; Sverige har på forhånd betalt et beløb i den anledning, og Sverige har derfor en valgmulighed med hensyn til, hvilke forsyningskilder for naturgas man vil benytte sig af.

Den omstændighed, at gas til Sverige kan komme fra det danske område, og at man ved eksport af anden gas til Sverige har sikret sig en indtægtsmulighed i form af et bidrag for transmission gennem det danske net, er en absolut positiv ting, og derfor ser jeg i det svenske markeds udvikling og planerne dér noget absolut positivt, også for det danske gasprojekt som helhed.

Jeg kan selvsagt ikke være enig i de vurderinger, hr. Poulsgaard og hr. Maisted har anlagt i forbindelse med naturgasprojektet, men det er ting, vi har diskuteret ved flere lejligheder, og det vil ikke komme overraskende for nogen af de to herrer.

Formanden:

Vi går til anden runde.

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for de svar, jeg har fået på mine spørgsmål. Nogle af dem vil vi nok have uddybet i de videre forhandlinger og i vores videre arbejde i udvalget.

Der er en ting, jeg gerne vil understrege, og det er spørgsmålet om det brede samarbejde, der nu er om naturgasprojektet. Man spurgte, om vi hævdede den ideologiske fane, og der var også spørgsmål om, hvorvidt vi nu på dette ene område, nemlig naturgasprojektet, havde vist vores villighed til det brede samarbejde.

Jeg vil sige, at socialdemokratiet gerne vil samarbejde om disse ting, men det forudsætter, at man også fra de øvrige forhandlingsimplicerede parter side er lydhøre over for de ting, vi kommer med, at man ikke bare tror, at det drejer sig om at få gennemført nogle ting, som man selv gerne vil have. Det er et spørgsmål om, at man er lydhør, så at de forhandlinger, man fører, kan få et resultat, begge parter kan være tjent med og finder rimeligt, sådan som vi så det i foråret.

En af de ting, jeg gerne vil spørge ministeren om, inden jeg slutter dette indlæg, er den konkurrence, der har fundet sted inden for HNG, hvor det ligesom nu er blødt op, så at